

مروری بر توقفگاه های پایانی تایتانیک، یک قرن بعد از فاجعه غرق شدنش - دیجیاتو

Maryam Mousavi | سه شنبه، ۳۱ فروردین ۱۳۹۵

غرق شدن کشتی تایتانیک در آوریل سال 1912 میلادی (یعنی فروردین سال 1291 هجری شمسی) و مرگ 1500 نفر از مسافرانش فاجعه ای بود که جهان را در بهت و حیرت فرو برد.

اما برخی از شهرهای دنیا رابطه نزدیک تری با قربانیان این کشتی و بالاخص خود آن دارند و به نوعی احساس همزاد پنداری با آن می کنند. از کشتی سازی بلفست در شمال ایرلند که در واقع تایتانیک در آنجا ساخته شد تا قبرستان های هالیفکس که محل دفن کشته شدگان این حادثه است از جمله شهرهایی هستند که غرق شدن تایتانیک برایشان اهمیت ویژه ای داشت.

در ادامه این مطلب نگاهی خواهیم داشت به پنج منطقه از انگلستان که هنوز با گذشت بیش از 100 سال، تحت تاثیر آن فاجعه هستند.

بندر تایتانیک کوارتر در بلفست؛ محلی که این کشتی در آن متولد شد

در این دنیا، هیچ شهری مانند بلفست تایتانیک را متعلق به خود نمی داند. در این نقطه بود که ایده ساخت این کشتی مطرح شد و پروسه طراحی و در نهایت ساخت آن در کشتی سازی های هارلند و ولف انجام گرفت. فرایند ساخت این کشتی حدوداً سه سال به طول انجامید و 3000 نفر از کارکنان این دو شرکت در آن مشارکت نمودند.

در دوم آوریل سال 1912 میلادی و بعد از تکمیل تست های دریایی، تایتانیک، بلفست را برای اولین و آخرین بار در حالی که عمدتاً خدمه اش را حمل می کرد، ترک گفت. اما یکی از شخصیت های مهمی که در آن سفر حضور داشت توماس اندروز طراح ارشد کشتی تایتانیک بود.

امروز صد سال از غرق شدن آن کشتی می گذرد و گوشه به گوشه اسکله تایتانیک کوارتر مزین شده به نماها و بخش هایی که به یاد آن مزین شده اند. از جمله این موارد می توان به سکوی خشکی اشاره کرد که تایتانیک و خواهرانش یعنی بریتانیک و المپیک روی آنها ساخته شدند یا مقر اصلی کشتی سازی های هارلند و ولف و حتی دفاتری که کار طراحی این کشتی ها در آنها صورت پذیرفت.

جالب است بدانید که موزه ای به نام تایتانیک بلفست هم برای بزرگداشت این کشتی و

قربانیانش در شهر بلفست تاسیس شده که در برگیرنده دست سازه های بسیار زیبا و حتی مدلی با مقیاس واقعی از تایتانیک است.

آخرین توقفگاه تایتانیک محلی برای سوار شدن مهاجران ایرلندی بود

پیش از آنکه تایتانیک سفر خود را به آنسوی اقیانوس اطلس آغاز نماید آخرین توقف خود را در بندری به نام Queenstown واقع در ایرلند انجام داد و برای مدت کوتاهی در تاریخ 11 آوریل در این شهر ساحلی پهلو گرفت.

در این توقفگاه 123 مسافر دیگر هم سوار تایتانیک شدند که البته بسیاری از آنها ایرلندی بودند؛ در واقع Queenstown همان بندری بود که یک سوم مهاجرانی ایرلندی برای رفتن به خاک آمریکا از آن استفاده می کردند.

در این محل، دست فروش های محلی مقابل محل لنگر انداختن کشتی ها جمع می شدند تا محصولات خانگی شان را به مسافران بفروشند.

در ساعت 1:30 بعد از ظهر به وقت محلی، تایتانیک بادبان هایش را برافراشت و سفر بی بازگشت خود را آغاز کرد. امروزه گردشگرانی که از شهر Queenstown دیدن می کنند می توانند از نزدیک اسکله ای که مسافران از روی آن سوار کشتی شدند و همچنین ساختمان محل اقامت خدمه آن را مشاهده کرده و از آنها دیدن نمایند.

بالغ بر یک سوم از قربانیان این کشتی انگلیسی تبار بودند

تایتانیک در تاریخ 5 آوریل سال 1912 میلادی در ساوت همپتون واقع در بندر جنوبی انگلستان لنگر انداخت و به مدت 5 روزی را در گیت شماره 4 آن توقف نمود. آن اسکله در واقع برای پهلو گرفتن کلاس جدیدی از کشتی های اقیانوس پیمای شرکت حمل و نقل White Star Line طراحی و ساخته شده بود.

در این بندر بود که بخش عمده ای از آذوقه تایتانیک روی کشتی بار زده شد و علاوه بر این، اغلب کارکنان و خدمه کشتی و همچنین بیشتر مسافران آن نیز از همین بندر سوار آن شدند.

بعد از ظهر دوازدهم آوریل 1912، تایتانیک ساوت همپتون را به مقصد توقفگاه بعدی اش ترک کرد و در این حین نزدیک بود به خاطر امواجی که از حرکتش در بندر ایجاد شده بود با یک کشتی کوچک تر به نام SS New York برخورد نماید که خطر را پشت سر گذاشت و به سمت سرنوشت شوم خود روانه شد.

تنها چند روز بعد، خبر حادثه فجیعی که برای این کشتی رخ داد شهر را پر کرد. بسیاری از خدمه آن همانطور که پیشتر اشاره کردیم از ساوت همپتون می آمدند و بیش از یک سوم مسافرانش یعنی حدودا 549 نفر هم این شهر را خانه خود می دانستند.

امروز این شهر مملو است از یادگاری ها و بناهای یادبودی که برای قربانیان آن حادثه ساخته شده است. به تازگی هم موزه ای دریایی در ساوت همپتون بنا شده که به اثرات فاجعه تایتانیک روی مردم این شهر اختصاص دارد.

بازدیدکنندگان این شهر می توانند نگاهی بیاندازند به گیت 4 که حالا سکوی اقیانوس خوانده می شود و زمانی، تایتانیک برای چند ساعتی در آن پهلو گرفته بود.

بازماندگان تایتانیک به نیویورک برده شدند

مقصد نهایی تایتانیک قرار بود بندر 59 در نیویورک سیتی باشد که در واقع به شرکت کشتی رانی White Star Line تعلق داشت. اما این اتفاق رخ نداد و در عوض این بازماندگان تایتانیک بودند که با یک کشتی بخار دیگر به نام Carpathia که متعلق به شرکت رقیب یعنی Cunard Line بود به آنجا آورده شدند.

Carpathia بعد از توقف کوتاهش در اسکله 59 و به آب انداختن قایق های نجات تایتانیک چند بلوک آنطرف تر حرکت کرد تا در توقفگاه 54 در منطقه گرینویچ ویلج پهلو بگیرد و آنجا بود که جمعیتی چند هزار نفری با ترس و چشمانی گریان منتظر شنیدن خبر زنده بودن عزیزانشان بودند.

جالب است بدانید که تنها سه سال بعد، اسکله 54 نقشی کلیدی را در یک حادثه دریایی دیگر ایفا کرد و از آن برای نجات کشتی دیگری استفاده شد که هدف اژدر نیروهای آلمانی قرار گرفته بود.

آن کشتی که Lusitania نام داشت بعد از اصابت اژدر در کمتر از 20 دقیقه به زیر آب رفت و همه 2000 مسافر و خدمه اش نیز غرق شدند. این اتفاق نقش به سزایی در آغاز جنگ جهانی اول ایفا کرد.

گفتنی است که اسکله 54 تا قرن 20 میلادی همچنان به فعالیت خود ادامه داد و بیشتر نقش لنگرگاه برای کشتی های لوکس، کشتی های ویژه حمل و نقل جنگ جهانی دوم و خطوط باری را ایفا می کرد.

ایستگاه مسافری Cunard هم به خاطر نگهداری بد و خرابی های عمده ای که داشت در دهه 1990 میلادی تخریب شد. با این همه ورودی و اسکله اصلی که در آوریل سال 1912 توسط مسافران تایتانیک مورد استفاده قرار گرفت همچنان پابرجاست و به عنوان بخشی از یک مرکز تفریحی به نام هادسون ریور پارک مورد استفاده قرار می گیرد.

شهر هالیفکس در نوا اسکوشیا کانادا آخرین محل توقف 150 قربانی کشتی تایتانیک

چند روز بعد از این فاجعه، خطوط وایت استار نوعی کشتی تعمیری که در هالیفکس پهلو گرفته بود را برای پیدا کردن اجساد و بازگرداندنشان به موقعیت تایتانیک گسیل داد.

این کشتی در 17 آوریل (یعنی همان روزی که قرار بود تایتانیک به نیویورک برسد) موقعیت خود را ترک کرد و قرار بود که ظرف روزهای آتی، تعدادی کشتی دیگر نیز برای کمک به آن ملحق شوند. این کشتی ها اما مسافران ویژه ای داشتند که از کشیش گرفته تا کیسه ویژه جسد و مایع مومیایی مرده را در بر می گرفت.

نخستین گروه از قربانیان تا تاریخ 21 آوریل (یعنی یک هفته بعد از آن اتفاق) پیدا نشدند و علیرغم تلاش شبانه روزی کشتی های نجات جسد تنها 328 نفر آنها پیدا شد که بدن بی جان ثروتمندترین مسافر این کشتی یعنی جان جاکوب آستور چهارم هم در میان آنها بود.

بسیاری از جسدها در حال متلاشی شدن بودند و به همین خاطر 119 نفر از قربانیان در دریا انداخته شدند و 209 جسد باقی مانده نیز به هالیفکس بازگردانده شدند.

بعد از بازگرداندن اجساد، 30 مقاطعه کار کفن و دفن به هالیفکس سفر کردند تا به خانواده ها برای دفن عزیزانشان کمک کنند و برای مدت چند هفته هم یک ساختمان ورزشی محلی در نقش اداره بایگانی اطلاعات جان باختگان این حادثه ظاهر شد و خانواده ها با مراجعه به آن میتوانستند هویت اجساد را تشخیص دهند.

عاقبت 150 نفر از کشته شدگانی که از دریا آورده شده بودند و کار تشخیص هویتشان هم انجام گرفته بود در سه قبرستان هالیفکس دفن شدند و در یکی از آنها که airview Lawn نام دارد حتی قطعه ای مجزا برای آنها ساخته شد که 121 نفر از اجساد را در خود جای داده است.

در حال حاضر ده ها منطقه و بنای یادبود در هالیفکس وجود دارند که به قربانیان تایتانیک اختصاص یافته اند که از آن جمله می توان به کلیساهایی اشاره نمود که مراسم مذهبی برای خاکسپاری آنها را انجام دادند.

موزه دریایی آتلانتیک در این شهر نیز نمایشگاهی دائمی دارد که به نقش مهم شهر هالیفکس به عنوان استراحت گاه ابدی مسافران تایتانیک می پردازد.

[دیجیاتو](#)